

Wij zijn van mening dat de minister alleen met nieuwe wet- en regelgeving moet komen als dat echt noodzakelijk is. De noodzaak van (een experiment met) een gecombineerde leerweg bol-bbl zien wij niet, omdat deze combinatie binnen de huidige wet- en regelgeving al mogelijk is en het doel van dit bol-bbl traject ook gerealiseerd kan worden met de huidige bol- en bbl-trajecten.

Enkele aanvullende opmerkingen daarbij:

- Het aantrekkelijk maken van bepaalde beroepsopleidingen door garanties op een betaalde praktijkplaats kan in een samenwerkingsovereenkomst nu ook geregeld worden.
Van deze garanties kan gebruik gemaakt worden door bijvoorbeeld:
  - deelnemers die zich aanmelden voor BBL en nog geen praktijkplaats hebben te matchen met de aangeboden praktijkplaatsen;
  - deelnemers BOL aan het einde van leerjaar 1 voor te lichten over een overstap naar BBL en de bedrijven die de praktijkplaatsen aanbieden daarin te betrekken.
- De regeling is behoorlijk ingekaderd: zo kan een deelnemer binnen dit traject gedurende het schooljaar niet een switch van BOL naar BBL maken. Hij/zij zou dan uit het BOL-BBL traject moeten stappen en over moeten stappen naar regulier BBL.
- In het belang van betrokken deelnemers zou je naast dit BOL-BBL traject ook de reguliere BOL en BBL-variant moeten aanbieden om een deelnemer die om hem/haar moverende redenen uit dit combitraject wil stappen, de mogelijkheid te bieden de desbetreffende opleiding te voltooien in de reguliere BOL of BBL. Het toevoegen van een derde variant is in het kader van macrodoelmatigheid niet verstandig.
- Hoe hard zijn baangaranties? We zien grote en grillige bewegingen op de arbeidsmarkt, met een tendens naar meer tijdelijke arbeidscontracten. Betekent een garantie voor een praktijkplaats dat deze garantie loopt tot het einde van de opleiding? Indien er geen werk is, loopt het alsnog vast, alle hoopvolle beloften en samenwerkingsovereenkomsten ten spijt. (Kijk naar de zorgsector op dit moment. Nog niet zo lang geleden werd er opgeroepen om vooral te kiezen voor de zorg want daar was nog volop werkgelegenheid).
- Een versoepeling van de overstap van BOL naar BBL (aan de orde in tijden van hoogconjunctuur) maar ook van BBL naar BOL (in tijden van laagconjunctuur) onder de huidige regelgeving zou het belang van deelnemers en de arbeidsmarkt dienen. De diploma-eisen zijn voor beide gelijk. Als het opleidingsprogramma gelijk loopt kunnen deelnemers naadloos overstappen. Wij kunnen op die manier meebewegen met de arbeidsmarkt. De overstap van BOL naar BBL kan gestimuleerd worden door samenwerking met het bedrijfsleven en goede afspraken over praktijkplaatsen en goede informatie en stimulering richting deelnemers.
- In de regeling wordt aangegeven dat het lastig is om in de BBL voldoende tijd aan taal en rekenen te besteden. Door de combinatie van BOL-BBL kan in de beginfase meer begeleide onderwijstijd gegeven worden aan met name taal en rekenen.
Echter om aan de centrale examens deel te mogen nemen, dient de helft van de opleidingsduur verstreken te zijn. Bij een 2 jarig BOL-BBL traject, waarbij het eerste jaar BOL is en het 2^e jaar BBL, kan een deelnemer pas in het 2^e jaar centraal examen doen.
- Uit de toelichting van de regeling blijkt dat het BOL-BBL traject een oplossing biedt voor het knelpunt van de taal en rekenen in BBL trajecten. Als een knelpunt geconstateerd wordt in BBL opleidingen m.b.t. taal en rekenen (op de BBL schooldag gaan de taal en rekenlessen ten koste van de beroepsgerichte lessen), dan is deze BOL-BBL variant toch niet de oplossing voor het knelpunt binnen de BBL opleidingen; het is slechts een escape. Wat wordt gedaan aan dit knelpunt in de reguliere BBL?

Groningen, 20 oktober 2014

Christien de Graaff, lid College van Bestuur Alfa-college